

Den største udfordring

Den største udfordring i udsætning af agerhøns ligger i at finde egnede biotoper, landskabet på ovenstående billed er perfekt, som man kan se på billedet er der en vellykket vildtager med fodermarvkål og en masse vilde urter blant andet ferskenbladet pileurt og hanekro som er agerhønsenes yndlings planter, i forgrunden ses nyspirede olieræddiker i stubben, i baggrunden ses gamle diger med spredt selvsået buskplantning.

Midt i landskabet løber Halgård bæk som afvander området så selv et år som 2008 hvor regnen har fosset ned i lange perioder, har området været sund.

Det omkringliggende landskab består af store marker hvor der er meget langt imellem læhegnene, markerne bliver drevet meget effektivt, det vil sige der bliver brugt nødvendig kemi for at holde markerne fri for uønsket vegetation, det er plante og svineavls område det vil sige meget interhvede og vårbyg, men også frøgræs og vinterraps.

Indtil og med 2007 var der en stor gård i området med malkekvæg og der er i udkanten af området også kartoffelavl. I de gode agerhønsår i halvfemserne var der på disse ca. 300 ha. ca. 15 - 20 par høns, i dag er der vel 5 par. Jeg har en plan om at vi igen skal op på 15 – 20 par, en plan som jeg tror er realistisk nu da græs og majsdyrkingen er afløst af blandt andet frøgræsavl som giver gode muligheder for at agerhønsene kan få ynglefred.

For at planen kan lykkes er det nødvendig med yderlig 3 – 4 vildtagre af samme type som på

ovenstående foto og fortsat flittig brug af efterafgrøder på de marker der året efter skal bruges til vårafgrøder, vildtagrene er livsvigtige for fuglene først og fremmest til dækning, men selvfølgelig også fordi, at her er der masser af mad under de skærmende kålblade.

Da roemarkerne og tildels også kartoffelmarkerne forsvandt ud af landskaberne fik småvildtet et meget alvorligt problem, før den tid var det jo naturligt at fuglene løb under roebladene og i kartoflerne når kornet blev høstet, og så kun gik på stubben for at finde føde, den mulighed har vildtet desværre ikke i dag.

Efterafgrøderne er bestemt en hjælp til småvildtet, men der er ca. 14 dage hvor dækningen ikke er god nok, og det er i den periode at agerhønsene vurderer om det er sikkert nok at være her eller det er klogere at flytte terræn, hvis ikke der er god dækning i form af afgrøder eller remisser, er det min erfaring er at de vælger at flytte.

Ovenstående udsætning hvor jeg udsatte 2 flokke med ca. 50 m. mellemrum blev vellykket da dækningen var god og der var gode efter afgrøder i de omkringliggende arealer.

Terrænet blev brugt på DKKs brugsprøve om eftermiddagen hvor vi fandt en stor vild flok på stubmark og en af de udsatte flokke i en mark med olieræddiker.

Hønsene er flyttet i vinterrapsen

Carlo Nørtoft.